

МЛАДИ АВТОРИ / YOUNG RESEARCHERS**ХАРАКТЕРИСТИКА НА ДОГОВОРА ЗА ОБЩЕСТВЕНА ПОРЪЧКА**

Милка Ламбева

CHARACTERISTICS OF THE PUBLIC PROCUREMENT CONTRACT

Milka Lambeva

Abstract: *With the article the author tries to show some of the basic characteristics of the public procurement contract, regulated by the new PUBLIC procurement act. The article shows the definition of the public procurement contract and points its elements. The author tries to determine the category of the public procurement contract. The basic stages of the conclusion of the contract are listed – moments of conclusion, content, contracting parties and term of the contract.*

Key words: *procurement; PUBLIC procurement act; entities; executor; subcontractor; public procurement contract; administrative contract; administrative authority; elements of the contract; term of the contract; content of the contract; subject of the contract.*

Въпросите, свързани с режима на обществените поръчки, представляват изключителен интерес не само за практикуващите в тази сфера юристи, а и за цялото ни общество, тъй като нормите на законодателството в тази област засягат интересите, свързани с осигуряване на ефективността при разходването на публични средства и такива, предоставяни от европейските фондове¹. Разпоредбите относно възлагането на обществена поръчка придобиха още по-голяма актуал-

ност и след приемане на един изцяло нов Закон за обществените поръчки², който отмени досега действащия ЗОП и внесе множество на брой промени в сферата на обществените поръчки.³

Предмет на настоящата статия е договорот за обществена поръчка, уреден в глава тринадесета, раздел II на Закона за обществените поръчки.⁴ В статията са разгледани въпросите, свързани с даденото в закона понятие на този вид договор, основните му елементи и форма, както

¹ В чл. 1 Закона за обществените поръчки изрично е определена целта на Закона. Съгласно алинея 1 от посочената разпоредба ЗОП „определя условията и реда за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки или услуги и за провеждане на конкурси за проект от възложители с цел осигуряване на ефективност при разходването на:

1. публичните средства;

2. средствата, предоставяни от европейските фондове и програми;

3. средствата, свързани с извършването на дейности в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги;

4. средствата на дружества и предприятия, които са възложители по смисъла на закона.“

² Обнародван на 16.02.2016г. в брой 13 на ДВ и с изключение на изрично изброените разпоредби в сила от 15.04.2016.

³ Основните промени в режима на обществените поръчки съгласно новоприетия закон са подробно разгледани от мен в статията „НОВИЯТ ЗАКОН ЗА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ПОРЪЧКИ“, публикувана в брой 1 от 2016 г. на списание „DE JURE“.

⁴ Наричан още ЗОП.

и страните по него. Внимание е насочено към проблематика, свързана с елементите на фактическия състав на договора и неговата характеристика. Настоящата статия няма да се спира върху въпросите относно изменението, изпълнението, унищожаемостта и прекратяването на договора. При разглеждането им трябва да се засегнат и нормите на закона, уреждащи самите процедури по възлагане на обществена поръчка, поради което тези въпроси ще бъдат предмет на анализ след постановяване на съдебна практика по новия закон за обществените поръчки.

За яснота трябва да се отбележи, че при разглеждането на договора за обществена поръчка са използвани постановените по отменения вече ЗОП съдебни актове. Предвид факта, че част от основните разпоредби във връзка с договора са непроменени, то считам, че тази практика ще запази своето приложение и за в бъдеще. Що се касае до новите моменти в закона, тяхното приложение и тълкуване тепърва предстои.

I. Понятие и характеристика на договора

Легалната дефиниция на договора за обществена поръчка е дадена в §2, т. 4 от Закона за обществените поръчки, съгласно който договърът за обществена поръчка е възмезден писмен договор, сключен по реда на закона между един или повече възложители и един или повече изпълнители, с предмет строителство, доставки на стоки или предоставяне на услуги. Определението е базирано изцяло на това, дадено в чл. 2, ал. 1, т. 5 от Директива 2014/24/ЕС и почти не се различава от това, съдържащо се в досега действащия Закон за обществени поръчки. От така дадената дефиниция могат да се извлекат следните основни характеристики на договора за обществена поръчка.

1. На първо място договърът е възмезден. Възмезден е този договор, при който всяка от страните по него се задължава срещу насрещна престация⁵. При договора за обществена поръчка възложителят се задължава да заплати цена срещу придобитата в зависимост от обекта на поръчката доставка, услуга или строителство;

2. Договърът е формален, тъй като законът предвижда, че трябва да е в писмена форма. Без значение е дали за съответния договор (наем, изработка, продажба и др.) общите разпоредби на облигационното право предвиждат или не форма за действителност. Сключен по реда на ЗОП този договор трябва да бъде в писмена форма, неспазването на която води до неговата недействителност;

3. Договърът за обществена поръчка е консенсуален договор. Той се сключва с постигане на съгласие между възложителя и изпълнителя. Възможността възложителят да изисква гаранции от изпълнителя за обезпечаване изпълнението на договора или авансовете предоставени средства е предпоставка някои автори да поставят въпроса това изискване не превръща ли договора в реален⁶. Определението за реален договор е утвърдено в правната доктрина⁷. Реален е този договор, за чиято действителност е необходимо освен съгласието на страните още и предаването на вещта, предмет на договора. Възможността възложителят да изисква гаранция при сключване на договора за обществена поръчка не го превръща в реален договор. На първо място с новия Закон за обществени поръчки предоставянето на гаранция не е задължително, а зависи изцяло от волята на възложителя. До този извод се достига, като се прочете стриктно самата разпоредба на чл. 111 от ЗОП, която гласи „Възложителят може да изисква от определения изпълнител да предостави гаранции, които да обезпечат изпълнението на договора или авансово предоставените средства.“ Използвайки „може“ законодателят е изразил волята си, че решението дали да бъдат предоставени гаранции от изпълнителя е изцяло в усмотрение на възложителя.⁸ Още повече че предоставянето на гаранция не е елемент от фактическия състав на договора за обществена поръчка видно от вече разглежданото вече понятие. Всичко изброено дотук очертава по категоричен начин договора за обществена поръчка като консенсуален.

5. Договърът е двустранен. Страните по него са наименовани „възложител и „изпълнител“;

⁵ Кожухаров, А. Облигационно право. Общо учение за облигационното отношение. Юриспрес, 2002.

⁶ Този въпрос, макар и кратко, е разгледан в коментара на новата правна уредба на обществените поръчки, изготвен от проф. д. ю. н. Методи Марков, Елена Димова, Александър Александров и Мариана Кацарова, издаден от ИК „Труд и право“, 2016.

⁷ В тази връзка виж: Калайджиев, А. Облигационно право. Обща част. Сиби, 2013г.; Кожухаров, А. Облигационно право. Общо учение за облигационното отношение. Юриспрес, 2002.

⁸ Разпоредбите на досега действащия Закон за обществени поръчки задължаваха кандидатът или участникът да представя гаранция за участие в процедурата за възлагане на обществената поръчка, а определеният изпълнител представя гаранция за изпълнение при подписването на договора. Възложителят нямаше право да преценява дали да изиска тази гаранция или не освен в изрично предвидените в закона хипотези.

6. При сключване на договора за обществена поръчка от значение е личността на изпълнителя. При избора на изпълнител се следват уредените в закона процедури за подбор и квалификация. Лицето, избрано от възложителя, трябва не само да отговаря на предварително обявени изисквания, а и да бъде оценено от него като най-подходящото за извършване на съответната поръчка. За това, че договорът се сключва с оглед личността на изпълнителя говори и фактът, че участниците в процедурата по ЗОП са длъжни да конкретизират в заявлението или офертата си коя част от работата ще се извършва от подизпълнители и да посочат самите подизпълнители. Замяната или включването на подизпълнител при изпълнение на договора се допуска по изключение и то само ако са налице предпоставките на чл. 66 от ЗОП. Изискването участникът да индивидуализира лицата, които ще извършват работата вместо него още при подаване на документите за участие в процедурата показва значимостта, която възложителят отдава на личните качества на изпълнителя. Тази значимост допълнително се подсилва и от вече посочената забрана за промяна на подизпълнителя.

7. Предметът на договора е изрично очертан във вече посочения §2, т. 4 от Закона за обществените поръчки – строителство, доставка на стоки или предоставяне на услуга. Така определенният предмет е в пряка връзка с чл. 3 от Закона за обществените поръчки, съгласно който обект на обществените поръчки са:

– строителството, включително: изпълнение или проектиране и изпълнение на строителство, свързано с изрично изброени в Приложение № 1 към закона една от дейности и изпълнение или проектиране и изпълнение на строеж;

– доставките на стоки, осъществявани чрез покупка, лизинг, наем или финансов лизинг, със или без право на закупуване, както и всички необходими предварителни дейности по употребата на

стоката, като инсталационни или монтажни работи, тестване на машини и съоръжения и други;

– предоставянето на услуги.

8. Не на последно място договорът трябва да бъде сключен по реда на закона. Това означава, че при сключването му трябва да се проведе определената от законодателя процедура. Неспазването на това изискване ще доведе до неговата унищожаемост.

II. Категория на договора за обществени поръчки

Интерес представлява въпросът от коя категория е договорът за обществени поръчки. Дали той е административен, или частен договор или е административен договор на частното право?

За да можем да определим към коя категория договори принадлежи договорът за обществена поръчка и изясним неговия характер, на първо място трябва да си отговорим на въпроса: що е административен договор? Въпросът, свързан с института на административния договор и неговата характеристика, е разглеждан от редица автори⁹. Правният институт на административния договор съществува отдавна в чуждестранното законодателство¹⁰, но за момента в Република България административния договор е понятие на теорията и не е част от законодателството ни. Крачка в тази насока бе направена с внесения на 17.03.2016г. Законопроект за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс, който дава легална дефиниция на този вид договор и определя правилата за сключването, изменението и прекратяването му. Законопроектът е приет на първо четене на 14.04.2016 г.

Тук няма да се спирам подробно върху характера на административния договор и проблемите относно неговата квалификация, тъй като ще изляза извън предмета на настоящата статия. Ще отбележа само, че един от основните белези на този договор е качеството на една от страните по него, която е винаги административен орган, ползващ се с властнически правомощия.¹¹

⁹ В тази връзка виж: **Сивков, Цв.** Споразумението по административнопроцесуалния кодекс. С., 2012, с. 27 и сл.; **Голева, П.** Договорът в административното право. – Административно правосъдие, № 2, 2005г.; **Къндева, Ем.** Публична администрация. С., 2003, с. 60; **Бучкова, П.** Уредбата на договора във френското административно право във връзка с нуждата от регламентиране на административния договор в България. – Административно правосъдие № 1, 2010.

¹⁰ Родината на административния договор е Франция, която инкорпорира този институт в законодателството си в началото на 90-те години на миналия век, като Германия също има развита правна регламентация относно административния договор. Институтът на административния договор е част от законодателството и на други чуждестранни държави.

¹¹ Този белег, разбира се, не е приложим за така наречените договори на администрацията, подробно разгледани от **Ив. Дерменджиев, Д. Костов, Д. Хрусанов** в техния учебник *Административно право на Република България*. Обща част. С., 2001, с. 196 и сл., където е посочена възможността на администрацията да участва в различни правоотношения (граждански, търговски и др.) като равнопоставен субект на правото.

Предвид изброеното може ли договорът за обществена поръчка да бъде квалифициран като административен договор? В правната доктрина по този въпрос съществуват две становища. Според едното договорът за обществена поръчка е административен договор на частното право. Тази теза е поддържана и в новия коментар на Закона за обществените поръчки като за да се достигне до този извод, авторите са се позовали на следното:

– възложителите са субекти, натоварени с властнически правомощия, а изпълнителите субекти на частното право;

– сключването на договора за обществена поръчка се предхожда от издаване на актове на възложителя, обявени изрично от закона за индивидуални административни актове;

– договорът съдържа клаузи, които са изцяло в интерес на възложителя. Възложителят е водещ при организиране и провеждане на процедурата за обществени поръчки и притежава качеството на властнически субект. Правата и задълженията на изпълнителя по договора са предварително очертани в обявлението за обществена поръчка. Веднъж влязло в сила, неговото съдържание не може да бъде променяно и става задължително за всеки един от участниците, като избраният изпълнител е длъжен да го следва. Клаузите на договора за обществена поръчка трябва да прекриват изискванията, зададени от възложителя в самото обявление.

– ЗОП дава право на възложителя при наличието на определени от законодателя предпоставки едностранно да прекрати сключения между него и избрания участник договор¹².

Договорът за обществена поръчка обаче може да бъде разгледан и като институт на частното право. Както вече казах, една от основните характеристики на административния договор е администрацията, която стои от едната му страна. В чл. 5 от ЗОП изчерпателно са изброени възложителите на обществени поръчки.¹³ Прави впечатление, че по-голямата част от тях са държавни органи, но при сключване на договора за об-

ществени поръчки те не участват в правоотношението в качеството си на властнически орган и нямат господстващо положение. Страните по договора са равнопоставени и всяка една от тях има определените от него права и задължения без да е налице отношение на власт и подчинение. Възложителят като страна по правоотношението е субект на гражданското право. Законодателят не му предоставя допълнителни права. Действително съгласно чл. 118 от ЗОП той има правото да прекрати договора едностранно при наличието на определените от закона предпоставки, но нуждата от тази клауза се обуславя на първо място от спецификата на предмета на договора и взаимоотношенията, които той урежда, а на следващо място тази норма може да се разглежда като една специална разпоредба извън общите такива, регулиращи договорното право, която обаче не прави договора за обществена поръчка административен. Безспорно е, че подписването на договора се предхожда от редица актове на възложителя, категоризирани от самия законодател като индивидуални административни актове, но тези актове не могат да се причислят като част от сключването на договора за обществени поръчки. Всъщност самата процедура може да бъде разделена на две части – до влизане в сила на решението за избор на изпълнител и след влизане в сила на това решение. Първата част е с административен характер – актовете на възложителите са индивидуални административни актове, процедурата по издаването им е строго регламентирана от закона, обжалването им се осъществява по определен в ЗОП ред, като последна инстанция е Върховен административен съд. След влизане в сила на решението за избор на изпълнител обаче може да се приеме, че е налице едно изцяло гражданско правоотношение, обективизирано в договор за обществена поръчка, който се сключва между възложителя и изпълнителя. Характерът на договора може да бъде разгледан като частноправен и както предвижда и чл. 120 от ЗОП за всички неуредени въпроси във връзка със сключването, из-

¹² Съгласно чл. 118 от Договора за обществени поръчки възложителят има правото едностранно да прекрати договора в случаите, когато: 1. е необходимо съществено изменение на поръчката, което не позволява договорът или рамковото споразумение да бъдат изменени на основание чл. 116, ал. 1; 2. се установи, че по време на провеждане на процедурата за възлагане на поръчката за изпълнителя са били налице обстоятелства по чл. 54, ал. 1, т. 1, въз основа на които е следвало да бъде отстранен от процедурата; 3. поръчката не е следвало да бъде възложена на изпълнителя поради наличие на нарушение, постановено от Съда на Европейския съюз в процедура по чл. 258 ДФЕС.

¹³ Възложителите на обществени поръчки се разделят на публични и секторни. Публичните възложители са посочени в чл. 5, ал. 2 от ЗОП, а секторните в чл. 5, ал. 3 от ЗОП.

пълнението и прекратяването му се прилагат разпоредбите на Търговския закон и на Закона за задълженията и договорите. Нещо повече, докато актовете на възложителя могат да се оспорят пред Комисия за защита на конкуренцията, решението на която подлежи на обжалване пред ВАС, то искът за унищожаване на договора се предявява по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Въпросът свързан с категорията на договора за обществена поръчка ще продължава да се дискутира. Този въпрос до голяма степен е с теоретично значение, но е възможно да намери своя отговор в съдебната практика по новия закон.

III. Сключване на договор за обществена поръчка. Срок. Съдържание и страни.

1. Момент на сключване на договора

Съгласно чл. 122 ЗОП, „договорът се сключва в едномесечен срок след влизането в сила на решението за определяне на изпълнител или на определението, с което е допуснато предварително изпълнение на това решение, но не преди изтичане на 14-дневен срок от уведомяването на заинтересованите кандидати и/или заинтересованите участници за решението за определяне на изпълнител.“ От визираната разпоредба е ясно, че сключването на договора е обвързано с влизане в сила на решението за избор на изпълнител или определението, с което е допуснато предварително изпълнение. Договорът може да се сключи преди изтичане на 14 дневния срок само при наличието на определени от закона предпоставки.¹⁴ Това законодателно решение е пряко свързано със суспензивния ефект, който жалбата

срещу решението за избор на изпълнител има. Жалбата спира изпълнението, поради което всички действия от страна на възложителя и изпълнителя трябва да се преустановят, в това число и подписване на договора за обществена поръчка.

Сключването на договора преди изтичане на уредения в чл. 122 от ЗОП срок е предпоставка за неговата унищожаемост.¹⁵

Правилникът за прилагане на Закона за обществени поръчки¹⁶ дава право на страните сами да уговорят срока и начина за сключване на договора, разбира се, при спазване на императивните разпоредби на ЗОП.

2. Съдържание на договора

Както вече бе споменато, договорът се сключва в писмена форма. Тази форма е задължителна и неспазването и води до неговата нищожност. Съдържанието му е посочено в чл. 69 ППЗОП. Договорът трябва да съответства на приложения в документацията проект, като съществени промени се допускат само по изключение.¹⁷ Той трябва да съдържа най-малко следната информация:

- данни за страните, датата и мястото на сключване на договора;
- предмет;
- цена, ред и срокове за разплащане;
- срок или продължителност на изпълнение на поръчката, а при поетапно изпълнение – и междинни срокове;
- права и задължения на страните, включително задължение за изпълнителя да сключи

¹⁴ Съгласно чл. 112, ал. 5 ЗОП възложителят може да сключи договор за обществена поръчка преди изтичането на 14-дневния срок от уведомяването на заинтересованите кандидати и/или заинтересованите участници за решението за определяне на изпълнител в следните случаи:

– ако изпълнителят е определен в резултат на процедура на договаряне без предварително обявление, договаряне без предварителна покана за участие, договаряне без публикуване на обявление за поръчка и пряко договаряне и има само един поканен участник;

– ако изпълнителят е определен в резултат на процедура на договаряне без предварително обявление, договаряне без предварителна покана за участие, договаряне без публикуване на обявление за поръчка и пряко договаряне открита на основание чл. 79, ал. 1, т. 4 от ЗОП, чл. 138, ал. 1 от ЗОП, чл. 164, ал. 1, т. 3 или 4 от ЗОП, или чл. 182, ал. 1, т. 1 от ЗОП и има повече поканени участници;

– определеният за изпълнител е единственият заинтересован участник и няма заинтересовани кандидати, или

– договорът се сключва въз основа на рамково споразумение с един участник.

¹⁵ В тази връзка чл. 119, ал. 3 от ЗОП. Съгласно визираната разпоредба договори или рамкови споразумения са унищожавани, когато са сключени преди влизането в сила на акт на възложителя, издаден във връзка с процедурата, и се установи нарушение, което е засегнало възможността на:

– заинтересовано лице да подаде заявление за участие или оферта;

– заинтересован кандидат да подаде оферта;

– заинтересован кандидат или участник да вземе участие при определяне на изпълнител.

¹⁶ Приет с ПМС № 73 от 5.04.2016 г., обн., ДВ, бр. 28 от 8.04.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.

¹⁷ В тази връзка чл. 116 ЗОП.

договор за подизпълнение, когато е обявил в офертата си ползването на подизпълнител;

– когато е приложимо – предвидените опции и подновявания, включително обем и стойност, както и условията и реда за осъществяването им;

– размер и условия за задържане и освобождаване на гаранциите, свързани с изпълнението на договора, включително поетапно освобождаване;

– ред за приемане на работата;

– условия и ред за прекратяване.

Всъщност от интерес представлява въпросът за приложението на общите разпоредби на ЗЗД относно недействителността на договора за обществена поръчка. Отмененият Закон за обществените поръчки си служеше с термина недействителност на договора. Разпоредбата на чл. 41б гласеше „.....недействителни спрямо лицата по чл. 122 и, ал. 1 са договори или рамкови споразумения.....“. Това бе предпоставка за определяне на характера на недействителността на договора чрез тълкуване. Новият ЗОП разреши този проблем, като определи за унищожаеми договорите, сключени при изрично изброените в чл. 119 от Закона нарушения. Може да се приеме, че нормата на чл. 119 от Закона за обществените поръчки е специална и предвижда едни специфични основания за унищожаемост, които обаче не изключват приложението на общите разпоредби на ЗЗД.¹⁸

3. Срок на договора

Договорът за обществена поръчка се сключва за срок, който не може да надвишава 5 години. Възложителите могат да сключват договори за по-дълъг срок, само при наличието на определени от закона предпоставки – когато това се налага поради естеството на предмета на поръчката, необходимостта от възвращаемост на инвестицията или поради техническа причина, като възложителят посочва мотивите за това в решението за откриване. Законът забранява сключването на безсрочни договори за обществени поръчки и такива, чийто срок автоматично се подновява. Ако договорът е сключен в нарушение на правилата той се счита за сключен за срок от една година.

4. Страни

Страните по договора за обществена поръчка са възложителят и изпълнителят. Вече бе

споменато, че възложителят като страна в правоотношението е субект на гражданското право. Договорът може да бъде сключен и с повече от един възложител в случаите, когато е налице съвместно възлагане на обществени поръчки.¹⁹ Приемането на новия Закон за обществени поръчки въведе възможността възложителите да възлагат обществени поръчки съвместно с възложители от други държави членки и да учредява обединение с възложител/и от други държави членки. Изпълнителят е другата страна по договора. Изпълнителят е физическо или юридическо лице, което следва да извърши съответното строителство, да достави стоките или да предостави съответната услуга. Законът въвежда забрана на възложителя да изисква обединенията да имат определена правна форма, за да участват при възлагането на поръчка. Възложителят обаче може да постави условие за създаване на юридическо лице, когато участникът, определен за изпълнител, е обединение на физически и/или юридически лица. Използването на подизпълнител се осъществява при стриктното спазване разпоредбите на ЗОП.

С настоящата статия бе направен опит да се очертаят основните характеристики на един институт, който е от изключително значение за цялата ни общност – договорът за обществена поръчка. Целта бе да се разгледат основните елементи на този договор и да даде отговор на въпроса към коя категория трябва да бъде причислен той. Въпросите относно договора за обществена поръчка ще продължат да бъдат изследвани и занапред. Считаю, че голяма част от тях ще получат отговор след като нормите на новия закон за обществена поръчка придобият практическо приложение и във връзка с тях се достигне до трайна съдебна практика.

БИБЛИОГРАФИЯ

Кожухаров, А. Облигационно право. Общо учение за облигационното отношение. Юриспрес, 2002 // **Kozhuharov, A.** Obligatsionno pravo. Obshto uchenie za obligatsionnoto otnoshenie. Yurispres, 2002.

Калайджиев, А. Облигационно право. Обща част. Сиби, 2013 // **Kalaydzhiev, A.** Obligatsionno pravo. Obshta chast Sibi, 2013.

¹⁸ В тази връзка виж коментара на новата правна уредба на обществените поръчки, изготвен от проф. д.ю.н. Методи Марков, Елена Димова, Александър Александров и Мариана Кацарова, издаден от ИК „Труд и право“, 2016, с. 401.

¹⁹ Виж чл. 8 от Закона за обществените поръчки.

Сивков, Цв. Споразумението по административнопроцесуалния кодекс. С., 2012, с. 27 и сл. // **Sivkov, Tsv.**, Sporazumenieto po administrativnoprotsesualnia kodeks. S., 2012, s. 27 i sl.

Голева, П. Договорът в административното право. – Административно правосъдие, 2005, № 2, // **Goleva, P.** Dogovorot v administrativnoto pravo. // Administrativno pravosadie, 2005, № 2,

Къндева, Ем. Публична администрация. С., 2003, с. 60; Бучкова, П. // **Kandeva, Em.** Publichna administratsia. S., 2003, s. 60; Buchkova, P.

Бучкова, П. Уредбата на договора във френското административно право във връзка с нуждата от регламентиране на административния договор в България. –

Административно правосъдие. 2010, № 1, // **Buchkova, P.** Uredbata na dogovora vav frenskoto administrativno pravo vav vrazka s nuzhdata ot reglamentirane na administrativnia dogovor v Bulgaria. // Administrativno pravosadie. 2010, № 1.

Дерменджиев, Ив., Д. Костов, Д. Хрусанов. Административно право на Република България. Обща част. С., 2001, с. 196 и сл. // **Dermendzhiev, Iv., D. Kostov, D. Hrusanov.** Administrativno pravo na Republika Bulgaria. Obshta chast. S., 2001, s. 196 i sl.

Марков, М., Е. Димова, А. Александров, М. Катарова. Обществени поръчки. ИК Труд и право, С., 2016. // **Markov, M., E. Dimova, A. Aleksandrov, M. Katsarova.** Obshtestveni porachki. IK Trud i pravo, S., 2016.